

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. ledna 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Renée Freiwaldové a soudců Mgr. Radka Adamuse a Mgr. Tomáše Kafky **odvolání obžalované právnické osoby XXX** proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 19. 8. 2020, č. j. 1 T 186/2019-644, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalované právnické osoby XXX **zrušuje** napadený rozsudek ve výroku o trestu.

S přihlédnutím k ustanovení § 259 odstavec 3 trestního řádu se obžalovaná

XXX, IČ XXX, se sídlem XXX,

nově odsuzuje

podle § 23 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, k trestu uveřejnění rozsudku, který spočívá v tom, aby na své náklady uveřejnila v některém celostátním tištěném deníku do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku jeho následující část:

XXX, IČ XXX, se sídlem XXX, okres XXX, byla rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 19. 8. 2020, č. j. 1 T 186/2019-644, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 12.

1. 2021, sp. zn. 4 To 218/2020, uznána vinnou zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019 před novelou zákonem č. 287/2018 Sb., který spáchala tím, že v období od ledna 2016 do 16. 7. 2016 zpracovala do svých výrobků jejím zaměstnancem odcizené hliníkové fólie v hodnotě nejméně 1 048 816 Kč, jež pak byly prodány dalším odběratelům, čímž, při nevedení řádné účetní evidence a absence jakékoli kontroly stran disproporce mezi vstupními surovinami a výrobou, dosáhla prospěchu v nezjištěné výši a za tuto trestnou činnost jí byl uložen trest uveřejnění rozsudku.

Ve výroku o vině zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 19. 8. 2020, č. j. 1 T 186/2019-644 byla obžalovaná právnická osoba XXX uznána vinou zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno c) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 před novelou zákonem č. 287/2018 Sb. Za tuto trestnou činnost jí byl uložen podle § 216 odstavce 3 trestního zákoníku, za použití § 67 odstavce 1 trestního zákoníku a § 68 odstavce 1, odstavce 2 trestního zákoníku a § 18 zákona č. 418/2011 Sb. peněžitý trest ve výměře 50 denních sazeb, když jedna sazba činí 1 000 Kč, tedy 50 000 (padesát tisíc) Kč.

2. Proti rozsudku soudu I. stupně podala obžalovaná právnická osoba XXX odvolání, které prostřednictvím svého opatrovníka Mgr. H. N. písemně odůvodnila a zaměřila do výroku o trestu.

3. Namítala, že uložený trest je nedobytný. Akcentovala úpadek dlužníka XXX, vyplývající ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. KSOS 40 INS 6531/2019 s tím, že na náklady insolvenčního řízení byla složena finanční hotovost ve výši 50 000 Kč, další movitý ani nemovitý majetek úpadce nemá, insolvenční správce vede žalobu vůči S. S. o neúčinnost právního úkonu stran vozidla XXX RZ XXX.

Navrhovala, aby krajský soud podle § 258 odstavec 1 písmeno d), odstavec 2 tr.ř. v napadeném, rozsudku zrušil výrok o trestu a podle § 259 odstavec 3 tr.ř. znovu rozhodl tak, že obžalovaná právnická osoba XXX, IČ XXX, se sídlem XXX, okres XXX, se odsuzuje podle § 23 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k trestu uveřejnění rozsudku, který spočívá v tom, aby na své náklady uveřejnila v regionálním tištěném deníku XXX nebo XXX do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku jeho následující část: Obchodní společnost XXX, IČ XXX, se sídlem XXX, okres XXX, byla pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 19. 8. 2020 pod sp. zn., 1 T 186/2019 uznána vinnou zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 písmeno a) odstavec 3 písmeno c) tr. zákoníku ve znění účinném do 31.1.2019 před novelou zákonem č. 287/2018 Sb.

4. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 248 odstavec 1 tr. ř., oprávněnou osobou dle ustanovení § 246 odstavec 1 písmeno b) tr.ř., a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací, podle ustanovení § 252 tr.ř. neshledal ani jiných důvodů k jeho zamítnutí nebo odmítnutí dle § 253 odstavec 1, odstavec 3 tr.ř.

5. Krajský soud z podnětu podaného opravného prostředku státního zástupce přezkoumal podle § 254 odstavec 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost toho výroku rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání a to z hlediska vytykánych vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházejícímu, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

6. Výrok o vině obžalovaného nebyl odvoláním napaden. Krajský soud se jím tedy zabýval pouze potud, zdali popis skutku, jímž byl obžalovaný uznán vinným, je v souladu s použitou právní kvalifikací, k níž soud I. stupně dospěl. Při přezkumu správnosti výroku o vině, jakožto výroku předcházejícímu odvoláním napadenému výroku o trestu, dle § 254 odstavec 2 tr. ř. vady a nesprávnosti podstatného charakteru nebyly odvolacím soudem zjištěny. Soud I. stupně aplikoval na zjištěný skutkový stav správnou právní normu, kdy protiprávní jednání odvolatele důvodně posoudil jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno c) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 před novelou zákonem č. 287/2018 Sb.

7. Pokud jde o uloženou sankci, dospěl krajský soud v rámci své přezkumné činnosti k závěru, že námitka odvolatelky, že uložený trest je nedobytný, je důvodná.

8. Nalézací soud nevěnoval dostatečnou pozornost finanční a majetkové situaci obžalované právnické osoby v době jeho rozhodování. Při svých závěrech o ukládání druhu a výměry trestu vycházel z listinných materiálů. Ze zprávy OSSZ bylo zjištěno, že obžalovaná právnická osoba již od 30. 11. 2017 není evidována v registru zaměstnavatelů, nemá žádné zaměstnance. Sídlo společnosti je na adrese XXX, z výpisu z katastru nemovitostí je zřejmé, že sídlo společnosti je v prostorách domu, nacházejícího se na adrese XXX na pozemku, jenž byl ve vlastnictví XXX, otce jednatelky a jediné společnice obžalované právnické osoby K. M.. Z výpisu katastru nemovitostí je také zřejmé, že tato nemovitost je dlouhodobě od r. 2011 zatížena celou řadou zástavních exekutorských práv.

Peněžitý vklad K. M. do společnosti činil 1. 000 Kč, splacen byl 9. 7. 2014, což v době zápisu do obchodního rejstříku k datu 7.8.2014 byl také základní kapitál obžalované společnosti. Pak měl nalézací soud k dispozici kopie faktur a zprávu Fio banky a.s., z níž vyplývá, že zůstatek na účtu právnické osoby je 0 Kč a je doložen pohyb finančních prostředků na účtu.

Z usnesení Krajského soudu Ostrava ze dne 9.5.2018, č.j. 42 Cm 81/2017-9, je zjevné, že obžalovaná právnická osoba byla zrušena a nařízena její likvidace, likvidátorem společnosti byla jmenována K. M., společnosti bylo uložena zaplatit České republice 2 000 Kč jako soudní poplatek. Důvodem pro zrušení společnosti s její likvidací bylo, že ani po opakovaných výzvách nesplnila svou zákonnou povinnost založit do sbírky listin předepsané materiály. Vyhláškou Krajského soudu v Ostravě ze dne 6.5.2019, č.j. KSOS 40 INS 6531/2019-A-2 bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci dlužnice XXX. V souvislosti se spácháním vymezené trestné činnosti v trestní věci obžalovaného XXX byly policií obstaveny účty právnické osoby, a zajištěno firemní dodávkové vozidlo, které měla firma v pronájmu. V rámci insolvenčního řízení figuruje celkem 16 řádně přihlášených pohledávek v celkové částce 3 422 071 ,75 Kč. K majetkové podstatě zjistil insolvenční správce, že obžalovaná právnická osoba není vlastníkem nemovitého majetku, nebyl zjištěn movitý majetek, na náklady insolvenčního řízení byla složena finanční hotovost ve výši 50 000 Kč.

9. I přes shora uvedené skutečnosti nalézací soud zvolil coby druh sankce peněžitý trest, a to ve výměře 50 000 Kč, což byly zjevně poslední finanční prostředky, které měla obžalovaná právnická osoba k dispozici. Své úvahy stran druhu a výměry trestu velmi stroze odůvodnil v odstavci 9. napadeného rozhodnutí.

10. Krajský soud se s těmito závěry beze zbytku ztotožnit nemohl, obzvláště, když z aktuálně vyžádaných listinných materiálů vyplývá, že vlastníkem firemního vozidla XXX RZ XXX je společnost XXX, provozovatelem obžalovaná právnická osoba. XXX a K. M. nejsou evidováni jako vlastníci nebo provozovatelé motorových vozidel. Právnická osoba XXX a XXX nemají zapsána žádná vlastnická práva. Na základě kupní smlouvy ze dne 25.6.2015 je pak K. M. vlastnící rodinného domu a pozemku na adrese XXX, což bylo i původní sídlo firmy, přičemž nemovitost je nadále zatížena řadou zástavních práv. Součástí je i zápis exekučního příkazu k prodeji nemovitosti k datu 7.12.2017. Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. KSOS 40 INS 6531/2019 bylo zjištěno, že se skutečně do insolvenčního řízení přihlásilo celkem 16 věřitelů a u dvou pohledávek původně popřených, a to ve vztahu k věřiteli XXX a XXX XXX, bylo popření vzato zpět. Nad rámec shora uvedeného pak ještě ze zprávy správce o hospodářské situaci dlužníka a dosavadní činnosti insolvenčního správce vyplývá, že se projevuje jako možný neplatný eventuálně neúčinný právní úkon dlužníka, kterým dlužník zcizil nemovitou věc zapsanou na LV XXX, KÚ XXX.

11. Řádné zjištění majetkových poměrů právnické osoby je předpokladem závěru o dobytosti či nedobytnosti peněžitého trestu a nutnou podmínkou i pro řešení otázky, zda jsou vůbec důvody pro jeho uložení. Peněžitý trest se totiž neuloží, je-li zřejmé, že by byl nedobytný. Při zkoumání této podmínky uložení peněžitého trestu je nutné zjišťovat i dluhy trestně odpovědné právnické osoby, především rozsah její povinnosti k náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo k vydání bezdůvodného obohacení, které mají zásadně přednost před zaplacením peněžitého trestu. Peněžitý trest pak má být uložen jen v takové celkové výměře, v jaké je dobytý. Jestliže je zřejmé, že vzhledem k majetkovým poměrům právnické osoby bude peněžitý trest dobytý jen s povolením splátek, je třeba rozhodnout podle § 68 odstavec 5 věty druhé tr. zákoníku (za poučení § 1 odstavec 2 zákona č. 418/2011 Sb.).

12. Závěr o dobytosti peněžitého trestu se musí opírat o spolehlivé zjištění majetkových poměrů právnické osoby, zejména pak jejích příjmů, jejichž výši lze případně stanovit odhadem soudu) § 68 odstavec 4 tr. zákoníku za použití § 1 odstavec 2 zákona č. 418/2011 Sb. Přitom je třeba zvážit nejen druh a hodnotu majetku právnické osoby, nýbrž i výši jejích příjmů z podnikání, z výkonu jiné činnosti, z majetku, darů apod., jakož i množství, druh a výši závazků právnické osoby. Neúplné zjištění těchto okolností a nesprávný odhad příjmů a majetku právnické osoby by mohly vést k uložení nedobytného peněžitého trestu. Od výkonu takového trestu by pak muselo být upuštěno ve smyslu § 344 odstavec 1 tr.ř.

13. Peněžitý trest nelze uložit, je-li jeho nedobytnost zřejmá. Bude tomu tak tehdy, když už při rozhodování o trestu je s ohledem na majetkové poměry právnické osoby zjevné, že nemůže vykonat peněžitý trest, a to ani zaplacením ve splátkách podle § 68 odstavec 5 věty druhé tr. zákoníku. Pro neuložení peněžitého trestu by však nestačila jen určitá pravděpodobnost jeho nezaplacení nebo dokonce neochota právnické osoby tak učinit.

14. Za této situace, při zjištěných majetkových a finančních poměrech obžalované právnické osoby XXX nepřipadá v úvahu ukládání trestu peněžitého a to právě z důvodu jeho nedobytnosti a nepřipadá v úvahu ani jiná sankce ve formě majetkového postihu, či trestu zrušení právnické osoby, či trestu zákazu činnosti, když společnost je v likvidaci a rozhodnutím soudu byla zrušena. Krajský soud je toho názoru, že jakoukoliv dobytost peněžitého trestu nelze při výši dluhů a nemajetnosti, co do movitého i nemovitého majetku, obžalované právnické osoby předpokládat ani pro futuro. Závěr o dobytosti peněžitého trestu pak nelze postavit ani na ničím nepodložené domněnce, že by se v rámci probíhajících civilních řízení, kde navíc ještě nebylo rozhodnuto, mohla finanční a majetková situace obžalované právnické osoby zlepšit natolik, že bude schopna peněžitý trest uhradit.

15. Nalézací soud tedy pochybil, když za shora nastíněné situace ukládal trest peněžitý, který je zjevně nepřiměřený majetkovým a finančním poměrům obžalované právnické osoby, což krajský soud vedlo k postupu dle § 258 odstavec 1 písmeno e) tr.ř. a zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu.

16. Odvolací soud má za to, že adekvátním v daném případě je ukládání trestu uveřejnění rozsudku ve smyslu ustanovení § 23 zákona č. 418/2011 Sb. Podle tohoto ustanovení soud může uložit trest uveřejnění rozsudku, je-li třeba veřejnost seznámit s odsuzujícím rozsudkem, zejména vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu, anebo vyžaduje-li to zájem na ochraně bezpečnosti lidí nebo majetku, popřípadě společnosti. Přitom soud určí druh veřejného sdělovacího prostředku, ve kterém má být rozsudek uveřejněn, rozsah jeho uveřejnění a lhůtu určenou právnické osobě k uveřejnění rozsudku.

17. Trest uveřejnění rozsudku spočívá v tom, že odsouzená právnická osoba nechá na své náklady pravomocný odsuzující rozsudek nebo jeho vymezené části uveřejnit v soudem určeném druhu veřejného sdělovacího prostředku, a to s uvedením údajů obchodní firmy nebo názvu právnické osoby a jejího sídla.

18. Vzhledem k tomu, že nalézacím soudem uložený peněžitý trest je nedobytný, tudíž majetkovým poměrům a finanční situaci obžalované právnické osoby nepřiměřený a zároveň jsou splněny veškeré podmínky ustanovení § 23 zákona č. 418/2011 Sb. krajský soud podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu z podnětu odvolání obžalované právnické osoby XXX zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu. S přihlédnutím k ustanovení § 259 odstavec 3 trestního řádu obžalovanou XXX, IČ XXX, se sídlem XXX, okres XXX, nově odsoudil podle § 23 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, k trestu uveřejnění rozsudku, který spočívá v tom, aby na své náklady uveřejnila v některém celostátním tištěném deníku do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku jeho část vymezenou ve shora uvedeném výroku. Ve výroku o vině zůstal napadený rozsudek nezměněn.

19. Závěrem se obžalovaná právnická osoba upozorňuje na ustanovení § 41 odstavec 2 zákona č. 418/2011 Sb., kdy neuveřejní-li odsouzená právnická osoba rozsudek předepsaným způsobem, rozhodne předseda senátu o uložení pořádkové pokuty do výše 500 000Kč, kterou je možno uložit i opakovaně až do doby splnění uložené povinnosti.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které

nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Príslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 12. ledna 2021

Mgr. Renée Freiwaldová v. r.
předsedkyně senátu